

A. Bouckaert
Kapittelstraat 14
8500 Kortrijk

Kortrijk, 17 juni 1999

Goede Vrienden,

IK hoorde jullie eerst voordat ik jullie zag.
En zelfs dit horen drong maar half door. Ik kwam zo juist uit een plechtige dankmis met overvolle kerk en vooral een vreugdevolle aanwezigheid.

Zo kom ik aan in het stadhuis. En dan ineens zie ik mijn oud-muzikanten van het Banjo-orkest ! Ik kon mijn ogen niet geloven... maar ik moest wel. Pas sedert gisteren heb ik vanwege Jan Verraes vernomen hoe het is gegroeid, hoe jullie elkaar hebben gevonden en hoe de formatie uitgroeide tot de 'sound' die er moest zijn.

Ik vernam ook hoe jullie in het geniep ergens repetitie hebt gehouden en hoe de melodie van elk nummer er zo meteen inzat ! Wonderlijk toch, want ik ben reeds 30 jaar weg uit het College.

Jullie optreden en aanwezig-zijn op mijn jubileum heeft mij enorm deugd gedaan. Het lied 'Vaarwel' heeft mij nadien nog lang in de oren geklonken... Ik dacht meteen 'vaarwel'... maar tot eens binnenkort!

Zo heeft dit schrijven een tweevoudig doel: jullie gemeend en oprecht dank te zeggen. Maar ook een voorstel - want ik, nauwelijks jullie kunnen groeten of een woordje toespreken gezien de omstandigheden - : kunnen we niet, eens samenkomen om 'de vreugde te verlengen'... Ik wil jullie graag op een gepaste datum een etentje aanbieden, wellicht met een genote. Denk er eens over na. Misschien kunnen een paar onder jullie het initiatief nemen om elkaar eens te polsen.

Een onvergetelijk beeld daar in het stadhuis, herinnerend aan zoveel optredens en belevissen : aan de banjo :Mark, René, Jan, Hubert (van zover gekomen !), Martin.. Met saxofoon:Dirk, Jean-Pierre; trompet Jo. Verder aan het orgel: Johan; aan de bas : Claude ; slagwerk : Patrick(nog juist dezelfde ritmefiguren als weleer !; gitaar en zang : Rik.

Op het gelegenheidsrepertorium allen nummers , waarbij vertschillende aanwezigen mij achteraf zegden : formidabel en zulke blijde muziek !

Van één nummer was ik de titel vergeten nl.:Weideblomke, maar de melodie bleef in mijn geheugen cirkelen.

Onderaan aan deze brief heb ik toevallig in een tijdschrift een tekening gevonden dat ik voor mijzelf van toepassing vond : met mijn muziek-talentje doorheen dorpen en steden en landen trekken, het volk aanzuigend door de innerlijke dynamiek van klank en ritme met in de omgeving de tafel en het nodige ' om Mij te gedenken'.

Wie had ooit kunnen denken toen ik het college verliet dat we 30 jaar later op deze voor mij feestelijke dag elkaar weer zouden zien. Meer nog dat jullie aan de feeststemming van deze dag op een niet onaardie wijze hebt bijgedragen.

groeten en weldra ook een verkwikkende vakantie ,

A. Bouckaert

